

Gadaffi-González, cita a Mallorca

Un encontro sobtat i sorprenent

La sorprenent visita del líder libi Gadaffi a Mallorca no sembla contenir cap misteri essencial, sinó que és, simplement, la cristallització d'una mediació de l'ex-canceller austríac Bruno Kreisky, realitzada ja abans de l'acord d'unió líbio-marroquí i accelerada després.

El principal benefici que en trau Gadaffi, malgrat que la visita era privada, és una tercera passa impor-

Ernest UDINA

tant en el trencament de l'aïllament internacional a què el tenen sotmés els Estats Units, i fins i tot altres països àrabs. La primera passa fou l'acord amb el Marroc del 14 d'agost passat. La segona fou l'encontro recent amb el president francès Mitterrand, a l'illa de Creta. Ara, amb Felipe González, ha construït un altre pont cap a occident. Encara que després de l'entrevista, en la reunió de premsa, es va mostrar especialment provocador.

Les solucions del líder libi a Ceuta i Melilla eren d'esperar, atès l'actual to provocatiu que empra en les seves intervencions públiques, sense tenir cura de saber-se on es troba i fins a quins límits verbals pot arribar. És el mateix que s'esdevé amb les declaracions comparant l'OTAN, a la qual pertany Espanya, amb l'infern.

Qualsevol altre cap d'estat que hagués fet aquestes declaracions hauria provocat un greu incident diplomàtic. En aquest cas, no-més hi ha hagut les respostes de rigor del govern espanyol, un motiu per a l'oposició de presentar una interpel·lació al president del govern i una nova confirmació de les dificultats que continuarà tenint Gadaffi per a dialogar amb un món occidental que, si bé s'ha acostumat a

perdonar-li les paraules fortes, no li perdona els assassinats de dirigents de l'oposició líbia en ciutats europees, ni, especialment, el macabre afer de l'assassinat que partí de l'ambaixada líbia a Londres.

Malgrat que l'oposició acusarà Felipe González d'haver-se prestat al joc del líder libi per sortir del seu aïllament internacional, haver rebut, ni que sigui privadament, Gadaffi és per a Felipe González, en primer lloc, i una vegada que ha proclamat el seu sí a l'OTAN, una hàbil manera de desmarcar-se de la política dels Estats Units. Hi ha, a més, tres resultats que poden considerar-se positius d'aquest encontro, si bé l'ambient de secret i la manca d'informació posterior donen una imatge ambigua, un altra vegada, de

Calendari 1985

CALENDARI PER AL 1985

Imatges de ciutats valencianes
en el segle XVIII i il·lustracions
miniades del XVI

De venda en llibreries

ACCIÓ CULTURAL
DEL PAÍS VALENCIÀ

ACCIÓ CULTURAL DEL PAÍS VALENCIÀ

la política exterior del govern espanyol.

El primer benefici que trau Felipe González de l'entrevista amb Gadaffi és el reforçament de la posició espanyola en el nou equilibri del Magrib, o del ponent nord-africà. La primera visita a l'exterior que féu el cap del govern socialista fou precisament al Marroc, on fa poc ha estat el ministre de Defensa. Ara, amb Gadaffi, Felipe ha pogut consolidar unes bones relacions amb el nou eix el Marroc-Líbia, que s'oposa a l'aliança entre Algèria-Tunísia-Mauritània.

Es confirma, doncs, plenament, el substancial canvi de la política exterior del socialisme espanyol, que abans d'arribar al poder afavoria la línia d'Algèria i, per tant, el Polisario.

El segon benefici que en

Gadaffi, un líder conflictiu

trau el govern socialista és el silenci oficial que ha mantingut el líder libi sobre el proper establiment

de relacions diplomàtiques entre Espanya i Israel. Felipe sembla haver neutralitzat les amenaces de Ga-

daffi davant les inevitables noves relacions, de les quals el líder libi era el principal enemic. Finalment, no hi ha cap informació sobre com va a anar la conversa de Mallorca, pel que fa al terrorisme etarra. Malgrat la negativa de Gadaffi, és segur que Líbia ha ajudat fins ara ETA. El pronunciament públic distanciant-se dels etarres pot respondre perfectament a un acord explícit, en aquest sentit, amb el cap del govern espanyol.

Només a la llarga podran valorar-se els efectes de la sorprenent trobada a l'illa de la calma. La «diplomàcia d'acció ràpida», com qualificava el portaveu oficial del govern, Sotillos, aquesta entrevista, tindrà efectes retardats i desconeguts encara.

BONES FESTES

